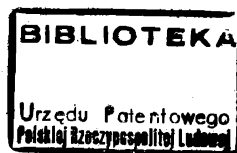




AG1K 9/02



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44656

Kl. 30 h, 9/06

Wacław Ignacy Chrząszcz

Legionowo, Polska

Jerzy Surowiecki

Warszawa, Polska

Sposób wytwarzania czopków do leczenia hemoroidów

Patent trwa od dnia 16 maja 1960 r.

Leczenie hemoroidów napotyka na wiele trudności ze względu na umiejscowienie i funkcję schorzonego narządu.

Leczenie hemoroidów przeprowadza się przez miejscowe stosowanie czopków, lub też na drodze operacji chirurgicznych.

Do sporządzania czopków do leczenia hemoroidów stosowano od dawna jako podstawę masło kakaowe, w którym rozpuszczano lub zawieszano środki lecznicze jak dermatol, anestetykę, zasadowy azotan bizmutawy lub inne leki. Masło kakaowe stosowano również w połączeniu z olejami, woskami, lanoliną, jednak dodatki te miały na celu tylko polepszenie konsystencji i doprowadzenie masy do odpowiedniej temperatury topnienia, zbliżonej do temperatury ciała ludzkiego.

W ostatnich czasach jako podstawa do czopków używane są polietylenoglikole, utwardzony olej słonecznikowy, ester kwasu ftalowego

z wyższymi alkoholami tłuszczowymi oraz masy syntetyczne.

Żaden z wyżej wymienionych środków używanych jako podstawy do czopków nie posiada działania leczniczego na hemoroidy. Przeprowadzono próby stosowania jako bazy do czopków mieszaniny olbrotu z płynną parafiną (The Chemical Formulary, H. Bennett, vol. VI, 1943, str. 70). Ponieważ parafina płynna zwiększa krwawienia hemoroidów (The Extra Pharmacopoea 1958, str. 1008), masa ta nie znalazła zastosowania w lecznictwie. Znane jest również doustne stosowanie olbrotu (cetaceum) w postaci tabletek w leczeniu hemoroidów, ponieważ jak wykazały badania (C. A. Howell, The Practitioner, 178, 1957) wywiera on działanie lecznicze. Jednakże stosowanie olbrotu doustnie nie spełnia wszystkich warunków, gdyż występują trudności skojarzenia jego działania z innymi lekami, które w czasie wędrówki przez przewód pokarmowy

wy ulegają wchłonięciu, zanim osiągną miejsce schorzałe.

Trudności tych unika się przy stosowaniu olbrotu miejscowo w postaci czopków. Jak wykazały badania, sam olbrot, stosowany miejscowo działa niezwykle korzystnie, w połączeniu zaś z innymi lekami uzupełniającymi uzyskuje się jeszcze większy efekt terapeutyczny.

Sposób według wynalazku polega na stopieniu olbrotu z dodatkiem ciekłego nieschnącego oleju roślinnego, ochłodzeniu mieszaniny do temperatury około 40° i shomogenizowaniu z innymi środkami działającymi leczniczo, np. kwasem taninowym i konserwującymi np. chlorobutano-lem itd. Z otrzymanej masy wytwarza się czopki w sposób znany. Dodatek ciekłego nieschnącego oleju roślinnego wynosi 1,3—1,7 ciężaru olbrotu w zależności od jego temperatury topnienia, która waha się od 42° do 50°.

Przykład. 30 g olbrotu stopiono na łaźni wodnej z 50 g oleju arachidowego i 2 g wosku

pszczelego. Po ostudzeniu do temperatury około 40° mieszaninę shomogenizowano z 13 g kwasu taninowego, dodając następnie chlorobutanol i nipaginę A i sporządzono czopki w znany sposób.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania czopków do leczenia hemoroidów, zawierających olbrot, znamieny tym, że olbrot stapia się z dodatkiem ciekłego nieschnącego oleju roślinnego w ilości stanowiącej 1,3—1,7 ciężaru olbrotu i po ochłodzeniu stopionej masy do temperatury około 40° homogenizuje z substancjami leczniczymi w celu zwiększenia efektu terapeutycznego, a następnie wytwarza czopki w sposób znany.

Wacław Ignacy Chrzaszcz

Jerzy Surowiecki